TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. spalio 23 d.*

„Apeliacinis skundas – Konkurencija – SESV 101 straipsnis – Karteliai – Modafinilo rinka – Dviejų farmacijos įmonių susitarimas dėl taikaus ginčų sprendimo patentų srityje, siekiant pavėlinti generinės modafinilo versijos pateikimą rinkai – Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 101 straipsnio pažeidimas – Vertinimo kriterijai – Ribojimas dėl tikslo“

Byloje C-2/24 P

dėl 2024 m. sausio 4 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Teva Pharmaceutical Industries Ltd, įsteigta Petah Tikva (Izraelis),

Cephalon Inc., įsteigta Vest Česteryje (Jungtinės Amerikos Valstijos),

atstovaujamos advokatų S. Ortoli ir D. Tayar,

apeliantės,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, iš pradžių atstovaujamai G. Conte, T. Franchoo ir C. Sjödin, vėliau – G. Conte ir T. Franchoo,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas I. Jarukaitis, teisėjai M. Condinanzi ir N. Jääskinen (pranešėjas),

generalinis advokatas A. Rantos,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2025 m. kovo 27 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu apeliantės prašo panaikinti 2023 m. spalio 18 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Teva Pharmaceutical Industries ir Cephalon / Komisija* (T-74/21, EU:T:2023:651; toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė jų ieškinį dėl 2020 m. lapkričio 26 d. Europos Komisijos sprendimo C(2020) 8153 *final* dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla AT.39686-CEPHALON) (toliau – ginčijamas sprendimas) panaikinimo, ir, nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti šiuo sprendimu joms skirtas baudas arba sumažinti jų dydį.

Ginčo aplinkybės

2 Šio proceso tikslais skundžiamo sprendimo 2–23 punktuose išdėstytas ginčo aplinkybes galima apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.

3 *Cephalon Inc.* yra Jungtinėse Amerikos Valstijose įsikūrusi biofarmacijos bendrovė, tiekianti originalius ir generinius vaistus visame pasaulyje. Pagrindinė *Cephalon* veikla apima vaistų mokslinius tyrimus ir plėtrą, taip pat jų pateikimą rinkai, ypatingą dėmesį skiriant centrinės nervų sistemos sutrikimams.

4 *Teva Pharmaceutical Industries Ltd* (toliau – *Teva*) yra tarptautinė farmacijos bendrovė, kurianti, gaminanti ir parduodanti generinius vaistus, taip pat naujoviškus ir specializuotus farmacijos produktus, veikliąsias vaistines medžiagas ir laisvai parduodamus produktus.

5 2011 m. spalio mėn., po to, kai Komisija 2011 m. spalio 13 d. sprendimu C(2011) 7435 *final* (byla COMP/M. 6258 – *Teva / Cephalon*) patvirtino koncentraciją, apie kurią pranešta, remdamasi 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB Susijungimų reglamentas) (OL L 24, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 40) (toliau – sprendimas dėl koncentracijos) 6 straipsnio 1 dalies b punktu, *Teva* įsigijo bendrovę *Cephalon*.

Nagrinėjamas produktas ir su juo susiję patentai

6 Nagrinėjamas produktas – tai vaistai, kurių sudėtyje yra vaistų veikliosios medžiagos (toliau – VVM) modafinilo. Modafinilas, kurį 1976 m. atrado Prancūzijos farmacijos bendrovė *Laboratoire Lafon*, yra ilgo veikimo budrumą skatinanti medžiaga, naudojama tam tikriems miego sutrikimams gydyti.

7 1993 m. *Cephalon* įgijo išimtines teises į modafinilą, o 1997 m. ši įmonė pradėjo prekiauti prekių ženklu „Provigil“ pažymėtu modafinilu Jungtinėje Karalystėje. 2005 m. ji prekiavo modafinilu keliose Europos ekonominės erdvės (EEE) šalyse.

8 Kalbant apie EEE, pažymėtina, kad įvairūs nacionaliniai *Cephalon* molekulės modafinilo VVM patentai baigė galioti vėliausiai 2003 m., o šios VVM duomenų apsauga baigė galioti vėliausiai 2005 m.

9 Nors modafinilo molekulės patentai baigė galioti, *Cephalon* vis dar turėjo antrinius dalelių dydžio patentus ir kitus patentus, susijusius su modafinilu, kurių galiojimo terminas EEE baigėsi 2015 m.

10 Vaistas „Provigil“ pagal parduodamus kiekius buvo svarbiausias *Cephalon* portfelio produktas. Atsižvelgdama į tai, kad netolimoje ateityje rinkoje turėjo pasirodyti generiniai vaistai, ir siekdama apsaugoti savo veiklą nagrinėjamoje srityje *Cephalon* plėtojo antros kartos produktą „Nuvigil“, kurio pagrindas yra modafinilo VVM ir kurį ji ketino pateikti rinkai, kad šis nuo 2006 m. palaipsniui pakeistų „Provigil“, pirmiausia Jungtinėse Amerikos Valstijose, o vėliau – EEE. Be to, *Cephalon* buvo numačiusi išleisti į rinką kitą modafinilo pagrindu pagamintą vaistą – „Sparlon“. Galiausiai EEE *Cephalon* į rinką neišleido nei „Nuvigil“, nei „Sparlon“.

11 2002 m. pabaigoje, kai keturios generinių vaistų sektoriaus bendrovės, tarp jų ir *Teva*, paprašė reguliavimo institucijų išduoti leidimą prekiauti jų generiniais modafinilo produktais Jungtinėse Amerikos Valstijose, *Cephalon* ten inicijavo procedūrą dėl patento pažeidimo.

12 2005 m. birželio mėn. *Teva* išleido savo generinį modafinilo produktą į rinką Jungtinėje Karalystėje.

13 2005 m. liepos 6 d., pasikeitus raštais, *Cephalon* pradėjo teismo procesą prieš *Teva High Court of Justice (England & Wales)* (Aukštasis Teisingumo Teismas (Anglija ir Velsas), Jungtinė Karalystė) ir paprašė nustatyti laikiną įpareigojimą, kad *Teva* būtų užkirstas kelias pardavinėti savo generinį modafinilo produktą Jungtinėje Karalystėje. Paskui *Teva* pareiškė priešieškinį dėl pripažinimo negaliojančiu.

14 Prieš 2005 m. liepos 11 d. numatytą posėdį dėl prašymo nustatyti laikiną įpareigojimą *Teva* sutiko nebepardavinėti generinių modafinilo produktų Jungtinėje Karalystėje. Už tai *Cephalon* sutiko pateikti 2,1 mln. svarų sterlingų (GBP) (t. y. maždaug 3,07 mln. EUR) garantiją tuo atveju, jei *Teva* laimėtų teismo procesą ir atitinkamai turėtų teisę reikalauti atlyginti nuostolius, patirtus dėl negauto pelno.

15 Derybos dėl taikaus ginčų sprendimo prasidėjo 2005 m. lapkričio mėn. pabaigoje.

Susitarimas dėl ginčų sprendimo

16 2005 m. gruodžio 8 d. *Cephalon* ir *Teva* sudarė susitarimą dėl taikaus ginčų sprendimo (toliau – susitarimas dėl ginčų sprendimo). Šis susitarimas taip pat buvo sudarytas dėl jų filialų ir įsigaliojo 2005 m. gruodžio 4 d.

17 Susitarime dėl ginčų sprendimo, be kita ko, buvo numatyta, kad pagal 2 straipsnį *Teva* įsipareigojo savarankiškai neiti į modafinilo rinką ir nekonkuruoti joje su *Cephalon* (toliau – nekonkuravimo sąlyga), taip pat neginčyti *Cephalon* modafinilo patentų (toliau – neginčijimo sąlyga) (toliau kartu – ribojančios sąlygos).

18 Susitarimo dėl ginčų sprendimo 2.2–2.6 straipsniai apėmė visus sandorius, susijusius su:

– *Teva* licencija bendrovei *Cephalon* dėl *Teva* intelektinės nuosavybės teisių,

– *Cephalon* licencija bendrovei *Teva* naudoti duomenis, vadinamuosius „CEP1347“, kuriuos *Cephalon* kartu su *Teva* parengė atlikdamos Parkinsono ligos gydymo tyrimus,

– *Teva* vykdomu modafinilo VVM tiekimu *Cephalon*,

– *Cephalon* išmokomis bendrovei *Teva* už tai, kad buvo išvengta bylinėjimosi išlaidų, ir

– *Teva* vykdytu *Cephalon* produktų platinimu Jungtinėje Karalystėje.

19 Be to, susitarimo dėl ginčų sprendimo 3 straipsnyje *Teva* naudai buvo numatytos generinės teisės. Pagal šį straipsnį *Cephalon* suteikė *Teva* neišimtinę licenciją nuo 2012 m. (arba anksčiau, jei kuris nors subjektas išleistų į rinką generinį modafinilo produktą) išleisti į rinką savo generinį modafinilo produktą, įskaitant EEE.

20 Remiantis susitarimo dėl ginčų sprendimo 4 straipsniu, *Teva* ir *Cephalon* įsipareigojo nedelsdamos nutraukti teisminius ginčus dėl modafinilo Jungtinėse Amerikos Valstijose ir Jungtinėje Karalystėje.

21 Į susitarimą dėl ginčų sprendimo taip pat įtrauktos sumos arba mokesčiai, susiję su įvairiais šio sprendimo 17 ir 18 punktuose nurodytais sandoriais.

Ginčijamas sprendimas

22 2020 m. lapkričio 26 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.

23 Šiame sprendime Komisija nusprendė, kad apeliantės pažeidė SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį, nes už kompensacinį mokestį dalyvavo susitarime dėl ginčų sprendimo farmacijos sektoriuje (ginčijamo sprendimo 1 straipsnis).

24 Už šį pažeidimą Komisija bendrovėms *Cephalon* ir *Teva* skyrė atitinkamai 30 480 000 EUR ir 30 000 000 EUR baudas (ginčijamo sprendimo 2 straipsnis).

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

25 Ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2021 m. vasario 5 d., *Teva* ir *Cephalon* prašė panaikinti ginčijamą sprendimą, o jei šis reikalavimas nebūtų patenkintas, panaikinti baudas arba sumažinti jų dydį.

26 Grįsdamos savo ieškinį apeliantės nurodė keturis ieškinio pagrindus.

27 Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas pirmiausia išnagrinėjo pirmąjį pagrindą, grindžiamą teisės ir fakto klaida, nes Komisija susitarimą dėl ginčų sprendimo kvalifikavo kaip konkurencijos ribojimą dėl tikslo (skundžiamo sprendimo 27–205 punktai).

28 Pirmiausia jis atmetė prieštaravimus, susijusius su tinkamo teisinio kriterijaus netaikymu (skundžiamo sprendimo 30–57 punktai).

29 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas, be kita ko, nusprendė, kad, atsižvelgiant į 2020 m. sausio 30 d. Sprendime *Generics (UK) ir kt.* (C-307/18, EU:C:2020:52; toliau – Sprendimas *Generics (UK)*) suformuotą jurisprudenciją, norint susitarimą kvalifikuoti kaip ribojimą dėl tikslo reikia atlikti bendrą vertinimą, apimantį atitinkamų šalių interesus ir paskatas, siekiant patikrinti, ar susitarime dėl ginčų sprendimo nurodyti komerciniai sandoriai galėjo turėti kitų paaiškinimų nei patento savininko ir įtariamo pažeidėjo komercinis interesas nekonkuruoti kokybiniais pranašumais (skundžiamo sprendimo 37–43 punktai). Taigi Komisija turėjo patikrinti, ar susitarime dėl ginčų sprendimo numatyti komerciniai sandoriai taip pat galėjo būti sudaryti tokiomis palankiomis sąlygomis, jei nebūtų buvę ribojančių sąlygų. Bendrojo Teismo teigimu, jei

Komisija gali konstatuoti, kad aptariami sandoriai nebūtų buvę sudaryti arba nebūtų buvę sudaryti tokiomis palankiomis sąlygomis nesant minėtų ribojančių sąlygų, galima daryti išvadą, kad minėti sandoriai negali būti paaiškinami niekaip kitaip, tik aptariamo patento savininko ir įtariamo pažeidėjo komerciniu interesu nekonkuruoti kokybiniais pranašumais (skundžiamo sprendimo 45 punktas).

30 Toliau Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Komisijos taikytas teisinis kriterijus neprilygsta priešingos padėties analizei, susijusiai su susitarimų, kaip ribojimo dėl poveikio, vertinimu (skundžiamo sprendimo 47 punktas).

31 Bendrojo Teismo teigimu, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad vertinimu, kurį reikia atlikti siekiant nustatyti, ar susitarimas kvalifikuojamas kaip „ribojimas dėl tikslo“, siekiama ne nustatyti ir kiekybiškai įvertinti veiksmų antikonkurencinį poveikį, o tik nustatyti jų objektyvų sunkumą, galintį konkrečiai pateisinti tai, kad jų poveikis neturi būti vertinamas (skundžiamo sprendimo 49 punktas).

32 Be to, Bendrasis Teismas pažymėjo, jog tai, kad šis vertinimas prireikus turi būti atliktas remiantis išsamia atitinkamo susitarimo ir ypač jame numatytų vertės perdavimų skatinamojo poveikio, taip pat jo tikslų ir ekonominio bei teisinio konteksto analize, nereiškia, kad reikia įvertinti šio susitarimo antikonkurencinį poveikį rinkai. Jis reiškia tik visapusišką ir kruopštų pačių sudėtingų susitarimų vertinimą, kad būtų galima ne tik atmesti jų kvalifikavimą kaip „ribojimo dėl tikslo“, kai kyla abejonių dėl to, ar jie yra pakankamai žalingi konkurencijai, bet ir išvengti to, kad susitarimai negalėtų būti taip kvalifikuojami vien dėl jų sudėtingumo, net jei atlikus kruopščią susitarimų analizę paaiškėtų, kad jie objektyviai yra pakankamai žalingi konkurencijai (skundžiamo sprendimo 50 punktas).

33 Antra, Bendrasis Teismas atmetė prieštaravimus, susijusius su tuo, kad sandoriai, sudaryti ne pagal susitarimą dėl ginčų sprendimo, turėjo kitą įtikinamą paaiškinimą nei tai, kad jais buvo suteiktas atlygis už ribojančias sąlygas (skundžiamo sprendimo 58–166 punktai).

34 Trečia, Bendrasis Teismas atmetė prieštaravimus, susijusius su Sprendime *Generics (UK)* nustatytu kriterijumi, susijusiu su įrodyto, reikšmingo, atitinkamam susitarimui būdingo ir pakankamai didelio konkurenciją skatinančio poveikio buvimu (sprendimo 167–191 punktai).

35 Dėl argumentų, pagrįstų sprendimu dėl koncentracijos, Bendrasis Teismas nusprendė, kad šio sprendimo referencinis pagrindas skiriasi nuo to, kuriuo grindžiama susitarimo dėl ginčų sprendimo analizė atsižvelgiant į SESV 101 straipsnio 1 dalį. Nors ginčijamame sprendime Komisija įvertino susitarimu dėl ginčų sprendimo sukeltą konkurencijos ribojimą ir jo poveikį palygino su priešingos padėties scenarijumi, pagal kurį susitarimas dėl ginčų sprendimo nebūtų sudarytas, sprendime dėl koncentracijos susitarimas dėl ginčų sprendimo laikomas savaime suprantamu dalyku ir įvertintas tikėtinas šalių koncentracijos poveikis konkurencijai artimiausioje ateityje nuo 2011 m., atsižvelgiant į Sąjungos koncentracijos kontrolės taisykles (skundžiamo sprendimo 182 punktas).

36 Be to, Bendrasis Teismas pažymėjo, jog tai, kad sprendime dėl koncentracijos Komisija nusprendė, kad po susitarimo dėl ginčų sprendimo sudarymo *Teva* vis dar buvo labiausiai tikėtinas konkurencinis spaudimas *Cephalon*, nereiškia, kad ji nusprendė, jog *Teva* generinės teisės turėjo konkurenciją skatinantį poveikį (skundžiamo sprendimo 183 punktas).

37 Ketvirta, Bendrasis Teismas atmetė prieštaravimus, susijusius su klaidomis, kurias Komisija tariamai padarė vertindama susitarimo dėl ginčų sprendimo ekonominį ir teisinį kontekstą (skundžiamo sprendimo 192–205 punktai).

38 Antra, Bendrasis Teismas atmetė antrąjį pagrindą, grindžiamą klaida, pasireiškusia tuo, kad Komisija susitarimą dėl ginčų sprendimo kvalifikavo kaip ribojimą dėl poveikio, nes rėmėsi tik potencialiu susitarimo dėl ginčų sprendimo poveikiu (skundžiamo sprendimo 206–255 punktai).

39 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas, be kita ko, pažymėjo, kad pagal suformuotą jurisprudenciją galima remtis potencialia konkurencija, kurią sudaro nagrinėjamu susitarimu pašalintas potencialus rinkos dalyvis, ir atitinkamos rinkos struktūra, ir kad SESV 101 straipsniu siekiama apsaugoti ne tik esamą, bet ir potencialią konkurenciją (skundžiamo sprendimo 227–229 punktai).

40 Trečia, Bendrasis Teismas atmetė apeliančių subsidiariai pateiktus trečiąjį ir ketvirtąjį pagrindus, susijusius atitinkamai su klaidingu SESV 101 straipsnio 3 dalies taikymu ir joms skirtomis baudomis (skundžiamo sprendimo 256–307 punktai).

41 Ketvirta, Bendrasis Teismas atmetė apeliančių prašymą panaikinti joms skirtas baudas arba sumažinti jų dydį (skundžiamo sprendimo 308–311 punktai).

42 Atsižvelgdamas į tai Bendrasis Teismas atmetė visą apeliančių ieškinį.

Apeliacinės bylos šalių reikalavimai

43 Apeliaciniu skundu apeliantės Teisingumo Teismo prašo:

– patenkinti apeliacinį skundą ir pripažinti ieškinį priimtinu,

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis priimtų naują sprendimą, nebent Teisingumo Teismas mano, jog turi pakankamai informacijos, kad panaikintų ginčijamą sprendimą, ir

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

44 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

45 Grįsdamos apeliacinį skundą apeliantės remiasi dviem pagrindais.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo, grindžiamo teisės klaidomis taikant Sprendime „Generics (UK)“ nustatytą teisinį kriterijų, siekiant įrodyti konkurencijos ribojimo dėl tikslo buvimą

46 Apeliacinio skundo pirmajame pagrinde apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai taikė Sprendime *Generics (UK)* nurodytą teisinį kriterijų, siekdamas nustatyti, ar sudarius susitarimą dėl taikaus ginčų sprendimo egzistuoja konkurencijos ribojimas dėl tikslo.

47 Šio pagrindo pirma dalis susijusi su Bendrojo Teismo pateiktu šio kriterijaus pirmos dalies aiškinimu, nurodytu to sprendimo 87 punkte; pagal jį kvalifikavimas kaip konkurencijos ribojimo dėl tikslo turi būti pripažintas tuo atveju, kai išnagrinėjus atitinkamą susitarimą dėl taikaus ginčo sprendimo matyti, kad jame numatyti vertės perdavimai paaiškinami tik patento savininko ir įtariamo pažeidėjo komerciniu interesu nekonkuruoti kokybiniais pranašumais. Pirmojo pagrindo antra dalis susijusi su minėto kriterijaus antra dalimi, nurodyta to sprendimo 111 punkte; pagal ją susitarimai dėl taikaus ginčo sprendimo, kurie turi tokį konkurenciją skatinantį poveikį, kad leistų pagrįstai abejoti jų pakankamai žalingu poveikiu konkurencijai, negali būti laikomi ribojimais dėl tikslo.

Dėl pirmos dalies, susijusios su klaidingu Sprendime „Generics (UK)“ nustatyto teisinio kriterijaus pirmos dalies taikymu

– *Šalių argumentai*

48 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantės ginčija skundžiamo sprendimo 45–47 punktus.

49 Pirma, to sprendimo 46 ir 47 punktuose nurodytas teisinis kriterijus prieštarauja Sprendime *Generics (UK)* suformuotai jurisprudencijai ir atitinka priešingos padėties analizę, susijusią su susitarimų vertinimu kaip ribojimo dėl poveikio.

50 Šiomis aplinkybėmis apeliantės priekaištauja Bendrajam Teismui nepaaiškinus priežasties, dėl kurios ginčijamame sprendime Komisijos nurodytas teisinis kriterijus iš tikrųjų neprilygsta priešingos padėties analizei, atliekamai vertinant susitarimus kaip ribojimą dėl poveikio. Be to, pagal Bendrojo Teismo patvirtintą kriterijų iš tikrųjų reikėtų kiekvieno komercinio sandorio atveju įvertinti, ar toks sandoris faktiškai būtų buvęs sudarytas, arba ar jis būtų sudarytas tomis pačiomis sąlygomis, jei nebūtų buvę susitarimo dėl ginčų sprendimo, vertinant jį kaip visumą, o tai prieštarautų Sprendime *Generics (UK)* suformuotai jurisprudencijai.

51 Antra, skundžiamo sprendimo 45 punkte Bendrasis Teismas suformulavo griežtesnę teisinę taisyklę nei Sprendime *Generics (UK)*.

52 Apeliantės primena, kad, remiantis Sprendime *Generics (UK)* padarytomis išvadomis, susitarimu, kuriuo siekiama trukdyti, riboti ar iškraipyti konkurenciją, laikytinas susitarimas dėl taikaus ginčų sprendimo, jei iš visos turimos informacijos matyti, kad vertės perdavimus galima paaiškinti tik šio susitarimo šalių komerciniu interesu nekonkuruoti kokybiniais pranašumais. Be to, iš šio sprendimo matyti, jog tam, kad tokie vertės perdavimai nepatektų į konkurenciją ribojančio susitarimo apibrėžtį, pakanka, kad alternatyvus šių perdavimų paaiškinimas būtų įtikinamas.

53 Nusprendęs, kad Komisija privalėjo patikrinti, ar susitarime dėl ginčų sprendimo numatyti komerciniai sandoriai taip pat galėjo būti sudaryti tokiomis pat palankiomis sąlygomis ir nesant konkurenciją ribojančių sąlygų, Bendrasis Teismas ne tik iškraipė Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nustatytą kriterijų, bet ir, priešingai, nei nustatyta toje jurisprudencijoje, perkėlė įrodinėjimo pareigą.

54 Trečia, Bendrasis Teismas patvirtino kriterijų, kurio šalys negalėjo įvykdyti, o tai prieštarauja Sprendime *Generics (UK)* suformuotai jurisprudencijai.

55 Šiuo klausimu apeliantės Bendrajam Teismui priekaištauja dėl to, kad jis klaidingai taikė skundžiamo sprendimo 43 punkte nustatytą kriterijų, siekdamas patikrinti, ar susitarime dėl ginčų sprendimo numatyti komerciniai sandoriai galėjo turėti kitų paaiškinimų nei patento savininko ir įtariamo pažeidėjo komercinis interesas nekonkuruoti kokybiniais pranašumais.

56 Jos pažymi, kad tuo metu, kai buvo sudarytas susitarimas dėl ginčų sprendimo, jos dalyvavo pasauliniu lygmeniu kilusiame ginče, susijusiame su *Cephalon* patentais, kuriais saugomas modafinilas, ir kad, jei nebūtų buvę susitarimo dėl ginčų sprendimo, šalys būtų tęsusios ginčą. Esant tokiai situacijai *Cephalon* nebūtų suinteresuota sudaryti su *Teva* jokio su ginčo dalyku susijusio komercinio sandorio ir būtų mažai suinteresuota sudaryti bet kokį susitarimą, kaip pati Komisija pripažino ginčijamo sprendimo 794 konstatuojamojoje dalyje.

57 Pagal tokį kriterijų, kokį taikė Bendrasis Teismas, būtų neišvengiamai neleidžiama sudaryti komercinių sandorių kartu su susitarimu dėl ginčų sprendimo, o tai prieštarautų Sprendime *Generics (UK)* suformuotai jurisprudencijai.

58 Apeliantės teigia, kad šiame kontekste esminis klausimas turėtų būti tai, ar, darant prielaidą, kad *Teva* ir *Cephalon* išsprendė savo ginčą, kiekvienas iš komercinių sandorių galėtų turėti įtikinamą paaiškinimą.

59 Komisija mano, kad apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

60 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantės ginčija skundžiamo sprendimo 45–47 punktus, visų pirma Bendrojo Teismo taikytą teisinį kriterijų, pagal kurį susitarimu dėl ginčų sprendimo prisiimti įsipareigojimai nekonkuruoti ir neginčyti buvo kvalifikuoti kaip konkurencijos ribojimas dėl tikslo.

61 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją susitarimai dėl taikaus ginčų sprendimo, kuriais generinių vaistų gamintojas, siekiantis įeiti į rinką, bent jau laikinai pripažįsta originalių vaistų gamintojo turimo patento galiojimą ir dėl to įsipareigoja jo neginčyti bei neįeiti į šią rinką, gali turėti konkurenciją ribojantį poveikį, nes patento galiojimo ir apimties ginčijimas yra įprastos konkurencijos sektoriuose, kuriuose egzistuoja išimtinės teisės į technologijas, dalis (Sprendimo *Generics (UK) ir kt.*, 81 punktas ir 2024 m. birželio 27 d. Sprendimo *Servier ir kt. / Komisija*, C-201/19 P, EU:C:2024:552, 293 punktas).

62 Generinių vaistų gamintojas, įvertinęs galimybę laimėti bylą teisme tarp jo ir atitinkamo originalaus vaisto gamintojo, gali nuspręsti atsisakyti įeiti į atitinkamą rinką ir sudaryti su juo susitarimą dėl taikaus ginčo šioje byloje sprendimo (2024 m. birželio 27 d. Sprendimo *Servier ir kt. / Komisija*, C-201/19 P, EU:C:2024:552, 163 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

63 Toks susitarimas bet kuriuo atveju negali būti laikomas ribojimu dėl tikslo, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį. Tai, kad pagal tokį susitarimą originalių vaistų gamintojas generinių vaistų gamintojui perduoda tam tikrą vertę, nėra pakankama priežastis jį kvalifikuoti kaip konkurencijos ribojimą dėl tikslo, nes šis vertės perdavimas gali būti pateisinamas. Taip gali būti tuo atveju, kai generinių vaistų gamintojas iš originalių vaistų gamintojo gauna sumas, kurios iš tikrųjų yra išlaidų ar nepatogumų, susijusių su jų ginču, kompensacija arba atlyginimas už faktiškai tiektas prekes ar teiktas paslaugas originalių vaistų gamintojui (2024 m. birželio 27 d. Sprendimo *Servier ir kt. / Komisija*, C-201/19 P, EU:C:2024:552, 163 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

64 Taigi, jei pagal susitarimą dėl taikaus generinių vaistų gamintojo ir originalių vaistų gamintojo, kuris yra patento savininkas, ginčo sprendimo dėl to patento galiojimo originalių vaistų gamintojas generinių vaistų gamintojui perduoda tam tikrą vertę, reikia patikrinti, pirma, ar teigiamas grynasis šios perduotos vertės balansas gali būti visiškai pateisinamas, kaip nurodyta šio sprendimo 62 ir 63 punktuose, būtinybe kompensuoti su šiuo ginču susijusias išlaidas ar nepatogumus, kaip antai pastarojo gamintojo konsultantų išlaidas ir atlyginimą, arba būtinybe atlyginti už faktinį ir patvirtintą jo prekių tiekimą ar paslaugų teikimą originalių vaistų gamintojui. Taikus tokio ginčo sprendimas reiškia, kad generinių vaistų gamintojas pripažįsta atitinkamo patento galiojimą, nes atsisako jį ginčyti. Vadinasi, originalių vaistų gamintojo atliekamo vadinamojo „kompensacinio“ mokėjimo generinių vaistų gamintojui kontekste tik tokių išlaidų padengimas arba atlygis už tokias patiektas prekes ar suteiktas paslaugas gali būti laikomas suderinamu su tokiu pripažinimu, todėl pateisinamas konkurencijos požiūriu (2024 m. birželio 27 d. Sprendimo *Servier ir kt. / Komisija*, C-201/19 P, EU:C:2024:552, 164 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

65 Antra, jei šis teigiamas grynasis perduotos vertės balansas nėra visiškai pateisinamas tokia būtinybe, reikia patikrinti, ar, nesant tokio pateisinimo, ši perduota vertė paaiškinama tik šių vaistų gamintojų komerciniu interesu nekonkuruoti kokybiniais pranašumais. Atliekant šį nagrinėjimą reikia nustatyti, ar minėtas balansas, įskaitant galimas pagrįstas išlaidas, buvo pakankamai didelis, kad generinių vaistų gamintojas būtų iš tikrųjų paskatintas atsisakyti įeiti į atitinkamą rinką, nereikalaujant, kad šis grynasis teigiamas balansas būtinai būtų didesnis už pelną, kurį jis būtų gavęs, jeigu būtų laimėjęs bylą dėl patentų (2024 m. birželio 27 d. Sprendimo *Servier ir kt. / Komisija*, C-201/19 P, EU:C:2024:552, 165 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

66 Kaip išvados 45 punkte nurodė generalinis advokatas, reikia konstatuoti, kad konkurencijos ribojimas dėl tikslo gali būti kvalifikuojamas kaip toks tik tais atvejais, kai iš susitarimuose dėl taikaus ginčų sprendimo numatytų nekonkuravimo ir neginčijimo sąlygų kylantys konkurencijos ribojimai grindžiami ne originalių vaistų gamintojo patentų galiojimo pripažinimu, o jo atliktu vertės perdavimu aptariamų generinių vaistų gamintojui, kuris buvo paskata tam gamintojui nekonkuruoti kokybiniais pranašumais.

67 Taigi susitarimai dėl taikaus ginčų sprendimo, kaip antai susitarimas dėl ginčų sprendimo, turi būti kvalifikuojami kaip konkurencijos ribojimas dėl tikslo, kai iš jų analizės matyti, kad originalių vaistų gamintojo atliktas vertės perdavimas generinių vaistų gamintojui galiausiai paaiškinamas tik

šių ekonominės veiklos vykdytojų komerciniu interesu nekonkuruoti kokybiniais pranašumais (šiuo klausimu žr. 2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Generics (UK)*, 87 punktą ir 2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Lundbeck / Komisija*, C-591/16 P, EU:C:2021:243, 114 punktą).

68 Siekiant nustatyti, ar susitarimas gali būti kvalifikuojamas kaip konkurencijos ribojimas dėl tikslo, reikia ne atskirai išnagrinėti kiekvieną jo sąlygą, bet įvertinti, ar šis susitarimas, vertinamas kaip visuma, daro ekonominę žalą tinkamam konkurencijos veikimui atitinkamoje rinkoje (2024 m. birželio 27 d. Sprendimo *Servier ir kt. / Komisija*, C-201/19 P, EU:C:2024:552, 294 punktas).

69 Atsižvelgiant būtent į šiuos argumentus reikia įvertinti, pirma, ar Bendrasis Teismas, nagrinėdamas, ar susitarimas dėl ginčų sprendimo turi būti kvalifikuojamas kaip „konkurencijos ribojimas dėl tikslo“, skundžiamo sprendimo 46 punkte teisingai nusprendė, kad, siekiant nustatyti, ar kiekvieno iš šiame susitarime nurodytų komercinių sandorių vienintelis įtikinamas paaiškinimas buvo tikslas paskatinti *Teva* sutikti su ribojančiomis sąlygomis ir taip atsisakyti konkuruoti su *Cephalon* savo kokybiniais pranašumais, o gal šie sandoriai bet kuriuo atveju būtų buvę sudaryti įprastomis rinkos sąlygomis, reikėjo išnagrinėti, ar tame susitarime nurodyti komerciniai sandoriai iš tikrųjų būtų buvę sudaryti arba būtų buvę sudaryti tokiomis pačiomis sąlygomis, jei nebūtų buvę ribojančių sąlygų.

70 Šiuo klausimu pažymėtina, kad jeigu vertės perdavimo grynojo teigiamo balanso negalima pateisinti būtinybe kompensuoti išlaidas ar nepatogumus, susijusius su generinio vaisto gamintojo ir originaliojo vaisto gamintojo ginču dėl patento galiojimo, pagal jurisprudencijoje nustatytą teisinį kriterijų, pagal kurį susitarimas dėl taikaus ginčų sprendimo kvalifikuojamas kaip konkurencijos ribojimas dėl tikslo, reikia patikrinti, ar vien atlygis už vertės perdavimą, kurį generinio vaisto gamintojas gavo iš originaliojo vaisto gamintojo, yra pakankamai didelis, kad generinių vaistų gamintojas būtų iš tikrųjų paskatintas atsisakyti įeiti į atitinkamą rinką (šiuo klausimu žr. 2024 m. birželio 27 d. Sprendimo *Servier ir kt. / Komisija*, C-201/19 P, EU:C:2024:552, 164 ir 165 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

71 Tokiomis aplinkybėmis apeliantės nepagrįstai priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis savo analizėje daugiausia dėmesio skyrė susitarime dėl ginčų sprendimo nurodytiems įsipareigojimams nekonkuruoti ir neginčyti, iš esmės pasireiškusiems atsisakymu įeiti į rinką.

72 Žinoma, kaip išvados 71 punkte pažymėjo generalinis advokatas, atskirai vertinant skundžiamo sprendimo 45 ir 46 punktus galima suprasti, kad Bendrasis Teismas atliko abstrakčią ribojančių sąlygų analizę, t. y. hipotetinio scenarijaus nagrinėjimą, grindžiamą „t[o], kas iš tikrųjų įvyko, su tuo, kas būtų įvykę, jei nebūtų buvę ribojančių sąlygų“, palyginimu.

73 Vis dėlto, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 43–46 ir 61–162 punktų, būtent atlikęs išsamią analizę ir bendrai įvertinęs susitarimą dėl ginčų sprendimo Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad *Cephalon* atliktas vertės perdavimas *Teva* sudarant komercinius sandorius buvo atlygis už ribojančių sąlygų įtraukimą į susitarimą dėl ginčų sprendimo, taigi ir už *Teva* įsipareigojimą atsisakyti savarankiškai įeiti į generinių vaistų rinką.

74 Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 43–46 punktuose pirmiausia nurodė, kad remdamasis hipotetiniu scenarijumi siekė nustatyti, ar apeliančių sudaryti komerciniai sandoriai nukrypo nuo įprastų rinkos sąlygų, be kita ko, sutelkdamas dėmesį į šių sandorių tikslus ir ekonominį bei teisinį kontekstą, kuriame jie buvo sudaryti susitarimo dėl ginčų sprendimo sudarymo momentu, kad nustatytų šiame susitarime numatytų vertės perdavimų skatinamąjį poveikį.

75 Niekas nedraudžia atsižvelgti į priešingus veiksnius siekiant nustatyti konkurencijos ribojimą dėl tikslo (šiuo klausimu žr. 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Budapest Bank ir kt.* C-228/18, EU:C:2020:265, 82 ir 83 punktus).

76 Nors skundžiamo sprendimo 46 punkte Bendrojo Teismo pateikta analizė, kurią sudaro susitarime dėl ginčų sprendimo esančių komercinių sandorių nagrinėjimas nesant konkurenciją ribojančių sąlygų, reiškia, kaip jis pažymėjo skundžiamo sprendimo 47–50 punktuose, kad reikia atsižvelgti į hipotetinę situaciją, šios analizės negalima painioti su vadinamuoju „priešingos padėties“ metodu.

77 Nors pastarasis metodas reiškia, kad konkurencinė padėtis, susidariusi dėl atitinkamo susitarimo, yra lyginama su padėtimi, kuri būtų susidariusi nesant šio susitarimo, siekiant įvertinti įmonių susitarimo sukeltą antikonkurencinį poveikį (šiuo klausimu žr. 2024 m. birželio 27 d. Sprendimo *Komisija / KRKA*, C-151/19 P, EU:C:2024:546, 316 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), Bendrojo Teismo atlikta analize vertinant konkurencijos ribojimo dėl tikslo buvimą, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 43–50 ir 61 punktų, siekta nustatyti, ar šios sąlygos buvo paskata bendrovei *Teva* atsisakyti konkuruoti su *Cephalon* savo kokybiniais pranašumais, kad būtų nustatytas objektyvus atitinkamų veiksmų sunkumas, o ne įvertinti susitarimo dėl ginčų sprendimo antikonkurencinio poveikio buvimą. Pastarasis vertinimas buvo atliktas skundžiamo sprendimo 221–223 ir 230–254 punktuose.

78 Taigi, priešingai, nei teigia apeliantės, pagal Bendrojo Teismo patvirtintą kriterijų nereikalaujama kiekvieno komercinio sandorio atžvilgiu įvertinti, ar jis iš tikrųjų būtų buvęs sudarytas arba būtų buvęs sudarytas tomis pačiomis sąlygomis, jei nebūtų sudaryta susitarimo dėl ginčų sprendimo, vertinant jį kaip visumą. Priešingai, šiuo kriterijumi siekiama nustatyti, ar, kaip reikalaujama pagal šio sprendimo 67 punkte nurodytą jurisprudenciją, vertės perdavimas galiausiai paaiškinamas tik atitinkamų ūkio subjektų komerciniu interesu nekonkuruoti kokybiniais pranašumais.

79 Be to, atsižvelgiant į skundžiamo sprendimo 47–50 punktuose, iš kurių 48–50 punktų apeliantės neginčija, pateiktus paaiškinimus, kiek tai susiję su skirtumu tarp analizės, atliekamos nustatant konkurencijos ribojimo dėl tikslo buvimą, ir vadinamojo „priešingos padėties“ metodo, kuris turi būti taikomas tik vertinant susitarimo antikonkurencinį poveikį, Bendrasis Teismas, priešingai, nei teigia apeliantės, aiškiai paaiškino priežastis, dėl kurių ši analizė neprilygsta vadinamajam „priešingos padėties“ metodui.

80 Antra, reikia išnagrinėti, ar skundžiamo sprendimo 46 punkte Bendrasis Teismas nukrypo nuo Sprendime *Generics (UK)* suformuotos jurisprudencijos, kai nusprendė, kad siekdama nustatyti, ar kiekvieno iš komercinių sandorių vienintelis įtikinamas paaiškinimas buvo tikslas paskatinti *Teva* sutikti su ribojančiomis sąlygomis ir taip atsisakyti konkuruoti su *Cephalon* savo kokybiniais pranašumais, o gal šie sandoriai bet kuriuo atveju būtų buvę sudaryti įprastomis rinkos sąlygomis, Komisija turėjo palyginti tai, kas iš tikrųjų įvyko, su tuo, kas būtų įvykę nesant ribojančių sąlygų.

81 Šiuo prieštaravimu apeliantės iš esmės siekia įrodyti, kad Bendrojo Teismo nustatytas kriterijus atitinka Sprendime *Generics (UK)* nustatytą kriterijų, taikomą nagrinėjant konkurencijos ribojimo dėl poveikio buvimą, todėl juo negalima remtis siekiant įrodyti konkurencijos ribojimą dėl tikslo, nebent būtų padaryta teisės klaida.

82 Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 43 punkto, Bendrasis Teismas ketino atlikti bendrą vertinimą, apimantį atitinkamų šalių interesus ir paskatas, siekdamas patikrinti, ar susitarime dėl ginčų sprendimo nurodyti komerciniai sandoriai galėjo turėti kitų paaiškinimų nei apeliančių komercinis interesas nekonkuruoti kokybiniais pranašumais.

83 Kaip teisingai pažymėjo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 50 ir 56 punktuose, kurių apeliantės neginčija, tokia analizė turi būti grindžiama bendra komercinių sandorių ir susitarimo dėl ginčų sprendimo analize, kai šie sandoriai ir šis susitarimas yra tos pačios sutartinės visumos dalis.

84 Kaip yra pažymėjęs Teisingumo Teismas, siekiant nustatyti, ar susitarimas gali būti kvalifikuojamas kaip konkurencijos ribojimas dėl tikslo, be kita ko, dėl glaudaus ryšio tarp susitarimo dėl ginčų sprendimo neginčijimo, neprekiavimo ir išimtinio tiekimo sąlygų, būtina ne atskirai išnagrinėti kiekvieną jo ribojančią sąlygą, bet įvertinti, ar šis susitarimas, vertinamas kaip visuma, daro tokią ekonominę žalą tinkamam konkurencijos veikimui atitinkamoje rinkoje, kuri pateisina tokį kvalifikavimą (šiuo klausimu žr. 2024 m. birželio 27 d. Sprendimo *Servier ir kt. / Komisija*, C-201/19 P, EU:C:2024:552, 294 punktą).

85 Kaip išvados 57 punkte pažymėjo generalinis advokatas, taip juo labiau pasakytina tuo atveju, kai, kaip šioje byloje, šios analizės tikslas – nustatyti galimą vertės perdavimo skatinamąjį poveikį ir tai, ar ribojančių sąlygų įtraukimas į susitarimą dėl ginčų sprendimo buvo atlygis už *Cephalon* atliktus vertės perdavimus sudarant susitarime dėl ginčų sprendimo nurodytus komercinius sandorius.

86 Jei būtų konstatuota, kad nesant susitarime dėl ginčų sprendimo įtvirtintų ribojančių sąlygų šalys nebūtų sudariusios šiame susitarime numatytų komercinių sandorių, iš to galima daryti išvadą, kad šie sandoriai paaiškinami tik šiame susitarime numatytu konkurencijos ribojimu.

87 Be to, priešingai, nei teigia apeliantės, iš skundžiamo sprendimo visiškai nematyti, pirma, kad Bendrasis Teismas neatliko tokios analizės, nes to sprendimo 61 ir 162 punktuose įrodoma priešingai, ir, antra, kad jis reikalavo įrodyti, kas būtų įvykę, jei nebūtų buvę susitarimo dėl ginčų sprendimo, vertinamo kaip visumos.

88 Taigi šiam prieštaravimui, grindžiamam klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu, negalima pritarti.

89 Be to, reikia atmesti apeliančių prieštaravimą, susijusį su šio sprendimo 53 punkte nurodytoje Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nustatyto kriterijaus iškraipymu ir šioje jurisprudencijoje nustatytos įrodinėjimo pareigos perkėlimu.

90 Skundžiamo sprendimo 45 punkte Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad Komisija turėjo patikrinti, ar susitarime dėl ginčų sprendimo numatyti komerciniai sandoriai taip pat galėjo būti sudaryti tokiomis palankiomis sąlygomis, jei nebūtų buvę ribojančių sąlygų.

91 Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 53 punkto, kurio apeliantės neginčija, nurodydamas Sprendimo *Generics (UK)* 83 ir 87 punktus Bendrasis Teismas priminė, kad Komisija turi įrodyti, jog nagrinėjamomis aplinkybėmis ribojančios sąlygos, įtvirtintos susitarime dėl taikaus ginčų sprendimo, lėmė konkurenciją dėl tikslo ribojantį susitarimą, taigi įrodyti, kad išnagrinėjus šį susitarimą tapo akivaizdu, kad jame numatyti vertės perdavimai paaiškinami tik atitinkamo patento savininko ir įtariamo pažeidėjo komerciniu interesu nekonkuruoti kokybiniais pranašumais.

92 Bendrajame Teisme apeliantės teigė, kad kiekvienas iš susitarime dėl ginčų sprendimo nurodytų komercinių sandorių turėjo kitą įtikinamą paaiškinimą nei tik tai, kad juo buvo suteiktas atlygis už ribojančias sąlygas. Taigi, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 61 punkto, Bendrasis Teismas patikrino, ar Komisija padarė vertinimo klaidą dėl kiekvieno komercinio sandorio, numatyto šiame susitarime, kai nusprendė, kad minėtų sandorių tikslas buvo *Cephalon* perduoti vertę bendrovei *Teva* mainais už šios įsipareigojimą atsisakyti savarankiškai įeiti į generinių vaistų rinkas ir nekonkuruoti su *Cephalon* dėl modafinilo.

93 Išanalizavęs ginčijamą sprendimą ir kiekvieną iš susitarime dėl ginčų sprendimo numatytų komercinių sandorių Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 162 punkte padarė išvadą (kurios apeliantės neginčija), kad Komisija taikė tinkamą teisinį kriterijų, nustatydama, kad kiekvieno komercinio sandorio, numatyto susitarime dėl ginčų sprendimo, tikslas buvo tik padidinti bendrą vertės perdavimo *Teva* naudai lygį pagal šį susitarimą, kad ši būtų paskatinta sutikti su ribojančiomis sąlygomis.

94 Vadinasi, priešingai, nei teigia apeliantės, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad Komisija tinkamai įrodė, kaip to reikalaujama pagal Sprendimo *Generics (UK)* 87 punkte suformuotą jurisprudenciją, kad vertės perdavimai, atlikti sudarant susitarime dėl ginčų sprendimo numatytus komercinius sandorius, paaiškinami tik *Teva* ir *Cephalon* komerciniu interesu nekonkuruoti kokybiniais pranašumais.

95 Trečia, reikia įvertinti, ar, kaip teigia apeliantės, Bendrasis Teismas iš tikrųjų taikė kriterijų, kurio šalys negalėjo įvykdyti, o tai prieštarauja Sprendime *Generics (UK)* suformuotai jurisprudencijai, ir ar Bendrasis Teismas teisingai taikė skundžiamo sprendimo 43 punkte jo paties patvirtintą kriterijų, siekdamas patikrinti, ar susitarime dėl taikaus ginčų sprendimo nurodyti komerciniai sandoriai galėjo turėti kitų paaiškinimų nei patento savininko ir įtariamo pažeidėjo komercinis interesas nekonkuruoti kokybiniais pranašumais.

96 Šiuo klausimu pirmiausia reikia atmesti šį prieštaravimą tiek, kiek jis grindžiamas šio sprendimo 83–87 punktuose jau išnagrinėtu argumentu, kad Bendrasis Teismas svarstė galimybę išnagrinėti komercinius sandorius „nesant susitarimo dėl ginčų sprendimo“.

97 Be to, taip pat reikia atmesti apeliančių argumentus, kad Bendrojo Teismo atliktas bendras vertinimas, priešingai, nei jis nurodė skundžiamo sprendimo 43 punkte, buvo susijęs su klausimu, ar apeliantės sudarė kokį nors komercinį sandorį nepriklausomai nuo susitarimo dėl ginčų sprendimo.

98 Skundžiamame sprendime nėra nieko, kas rodytų, kad, kaip tvirtinama skundžiamo sprendimo 43 punkte, Bendrasis Teismas nenustatė, ar susitarime dėl ginčų sprendimo nurodyti komerciniai sandoriai galėjo turėti kitų paaiškinimų nei apeliančių komercinis interesas nekonkuruoti kokybiniais pranašumais. Taigi, kaip matyti, be kita ko, iš skundžiamo sprendimo 61 ir 162 punktų, Bendrasis Teismas atliko būtent tokią analizę.

99 Galiausiai, priešingai, nei teigia apeliantės, iš skundžiamo sprendimo nematyti, kad Bendrasis Teismas būtų atmetęs galimybę sudaryti komercinius sandorius kartu su susitarimu dėl taikaus ginčų sprendimo. Priešingai, iš skundžiamo sprendimo 56, 61 ir 162 punktų matyti, kad Bendrasis Teismas pripažino tokią galimybę nagrinėdamas visus komercinius sandorius, kuriuos šalys sudarė taikiai spręsdamos jų ginčus.

100 Vadinasi, kaip išvados 71 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, nagrinėjamu atveju siekiant įrodyti konkurencijos ribojimą dėl tikslo svarbus klausimas yra tai, ar pagal susitarimą dėl taikaus ginčų sprendimo sudaryti komerciniai sandoriai turi įtikinamą paaiškinimą, kad jais nėra siekiama riboti arba iškraipyti konkurenciją rinkoje, skatinant potencialų konkurentą atsisakyti įeiti į rinką mainais už nepagrįstą vertės perdavimą, nepateisinamą būtinybe kompensuoti išlaidas ar nepatogumus, susijusius su šio susitarimo šalių ginču.

101 Taigi Bendrojo Teismo negalima kritikuoti dėl to, kad jis atliko tokią analizę, kuri matyti iš skundžiamo sprendimo 61 ir 162 punktų.

102 Vadinasi, apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antros dalies, susijusios su klaidingu Sprendime „Generics (UK)“ nustatyto teisinio kriterijaus antros dalies taikymu

– *Šalių argumentai*

103 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antroje dalyje apeliantės tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 182 ir 183 punktuose padaryta teisės klaida, nes juose pateikti motyvai yra nepakankami ir prieštaringi.

104 Šiuo klausimu apeliantės primena, kad, remiantis Sprendimo *Generics (UK)* 111 punkte padarytomis išvadomis, susitarimai dėl ginčų sprendimo, kurie turi tokį konkurenciją skatinantį poveikį, kad leistų pagrįstai abejoti jų pakankamai žalingu poveikiu konkurencijai, negali būti laikomi ribojimais dėl tikslo. Pagal šią jurisprudenciją šis poveikis turi būti įrodytas, reikšmingas ir būdingas atitinkamam susitarimui, taip pat pakankamai didelis, kad leistų pagrįstai abejoti atitinkamo susitarimo dėl taikaus ginčų sprendimo pakankamai žalingu poveikiu konkurencijai, taigi ir jo antikonkurenciniu tikslu.

105 Sprendime dėl koncentracijos Komisija nurodė, kad atsižvelgiant į tai, jog susitarimu dėl ginčų sprendimo buvo pašalintos intelektinės nuosavybės kliūtys, dėl kurių kitų generinių vaistų gamintojų įėjimas į rinką trumpuoju laikotarpiu buvo labai abejotinas, susitarimas dėl ginčų sprendimo leido *Teva* tapti svarbiausia *Cephalon* konkurente modafinilo rinkoje.

106 Nuspręsta, kad *Teva* bendrovei *Cephalon* darė tokį konkurencinį spaudimą, kad Komisija pareikalavo, jog *Teva* atsisakytų savo teisių gaminti ir parduoti savo modafinilo produktą, kad koncentracijos šalių veiklos sutapimas būtų panaikintas.

107 Atsižvelgdamos į šias aplinkybes apeliantės priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad, pirma, atsakydamas į jų pirmojoje instancijoje pateiktus argumentus, kuriais siekta įrodyti, jog susitarimo dėl ginčų sprendimo teigiamas poveikis konkurencijai aiškiai matyti iš sprendimo dėl koncentracijos, jis nenurodė motyvų, dėl kurių susitarime dėl ginčų sprendimo numatyti konkurencijos apribojimai nusveria iš šio susitarimo kylantį akivaizdų konkurenciją skatinantį poveikį. Be to, Bendrasis Teismas nenurodė motyvų, dėl kurių skirtumas tarp ginčijamame sprendime ir sprendime dėl koncentracijos taikytos analitinės sistemos lėmė tai, kad susitarimas dėl ginčų sprendimo neturėjo jokio konkurenciją skatinančio poveikio.

108 Antra, apeliantės mano, kad iš skundžiamo sprendimo motyvų negalima suprasti, kaip skundžiamo sprendimo 183 punkte Bendrasis Teismas priėjo prie prieštaringos išvados, jog tai, kad Komisija sprendime dėl koncentracijos nusprendė, kad po susitarimo dėl ginčų sprendimo sudarymo (ir nepaisant jo) *Teva* vis dar buvo labiausiai tikėtinas konkurencinis spaudimas *Cephalon*, nereiškė, kad ji nusprendė, jog *Teva* generinės teisės turėjo konkurenciją skatinantį poveikį.

109 Konkrečiai kalbant, šie motyvai neleidžia suprasti priežasčių, dėl kurių sprendimas dėl koncentracijos nesukėlė pagrįstų abejonių dėl to, ar susitarimas dėl taikaus ginčų sprendimo buvo pakankamai žalingas konkurencijai.

110 Komisija mano, kad apeliančių dublike pateikti argumentai dėl tariamai prieštaringų Bendrojo Teismo motyvų, išdėstytų skundžiamo sprendimo 182 ir 183 punktuose, kaip nauji argumentai, turi būti atmesti kaip nepriimtini. Bet kuriuo atveju Komisija mano, kad apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antra dalis yra nepagrįsta.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

111 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antroje dalyje apeliantės teigia, kad skundžiamo sprendimo 182 ir 183 punktuose padaryta teisės klaida, grindžiama nepakankamais ir prieštaringais motyvais.

112 Pirmiausia Komisija teigia, kad dublike pateikti apeliančių argumentai dėl Bendrojo Teismo motyvų prieštaringumo turi būti pripažinti nepriimtinais kaip nauji argumentai.

113 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros dalies pavadinime ir viename apeliacinio skundo punkte apeliantės tik paminėjo Bendrojo Teismo motyvų prieštaringumą, tačiau nepateikė jokių tai pagrindžiančių paaiškinimų ar argumentų. Tariamas prieštaravimas, kiek tai susiję tik su skundžiamo sprendimo 183 punktu, buvo nagrinėjamas tik dubliko stadijoje.

114 Taigi, kadangi argumentas dėl prieštaringų motyvų nebuvo niekaip pagrįstas ieškinyje ir pirmą kartą pateiktas tik dublike dėl skundžiamo sprendimo 183 punkto, be to, jis nebuvo grindžiamas aplinkybėmis, kurios paaiškėjo po ieškinio pareiškimo, ir juo neišplečiamas ieškinyje nurodytas pagrindas, jis turi būti laikomas nepriimtinu pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 127 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal šio reglamento 190 straipsnio 1 dalį.

115 Dar daugiau, svarbu pabrėžti, kad apeliantės neginčija visų Bendrojo Teismo motyvų, kuriais remdamasis jis atmetė pirmojoje instancijoje pateikto pirmojo pagrindo trečią dalį. Konkrečiai kalbant, jos ginčija tik skundžiamo sprendimo 182 ir 183 punktuose išdėstytus Bendrojo Teismo motyvus, kuriais vadovaujantis buvo atmesti jų pateikti argumentai, kuriais jos siekė įrodyti, kad susitarimo dėl ginčų sprendimo konkurenciją skatinantis poveikis akivaizdžiai kilo iš sprendimo dėl koncentracijos.

116 Net darant prielaidą, kad skundžiamo sprendimo 182 ir 183 punktuose išdėstytuose motyvuose padaryta teisės klaida, susijusi su jų nepakankamumu, tokia klaida negalėjo lemti to sprendimo panaikinimo.

117 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antroje dalyje apeliantės ginčijo tik vieną Bendrojo Teismo motyvų, kuriais vadovaudamasis jis atmetė pirmojoje instancijoje pateikto pirmojo pagrindo trečią dalį, elementą.

118 Šiuo klausimu, viena vertus, iš skundžiamo sprendimo 178–180 punktų matyti, kad Bendrasis Teismas išnagrinėjo ir atmetė argumentus, grindžiamus iš esmės konkurenciją skatinančiu susitarimo dėl ginčų sprendimo pobūdžiu, ir nusprendė, kad *Teva* įėjimas į modafinilo rinkas turėjo būti kvalifikuojamas kaip „atidėtas, kontroliuojamas ir ribotas, o ne ankstyvas įėjimas į šias rinkas“, kaip teigė apeliantės. Kita vertus, to sprendimo 186–190 punktuose jis nusprendė, kad konkurencijos ribojimo dėl tikslo konstatavimas negali būti atmestas dėl tariamai papildomo ribojančių sąlygų pobūdžio.

119 Darytina išvada, kad apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtiną ir iš dalies nereikšmingą.

120 Šiomis aplinkybėmis reikia atmesti visą apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą.

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo, grindžiamo teisės klaidomis, padarytomis vertinant ribojimo dėl poveikio, kaip jis suprantamas pagal SESV 101 straipsnį, buvimą

121 Grįsdamos apeliacinio skundo antrąjį pagrindą apeliantės iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė kelias teisės klaidas, kai nagrinėjo susitarimo dėl ginčų sprendimo antikonkurencinį poveikį.

122 Šiuo klausimu iš jurisprudencijos matyti, kad susitarimo antikonkurencinis tikslas ir poveikis yra ne kumuliacinės, o alternatyvios sąlygos taikant SESV 101 straipsnio 1 dalyje nustatytą draudimą. Taigi nebūtina nagrinėti susitarimo poveikio, jei įrodytas jo antikonkurencinis tikslas (šiuo klausimu žr. 2009 m. spalio 6 d. Sprendimo *GlaxoSmithKline Services ir kt. / Komisija ir kt.*, C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P ir C-519/06 P, EU:C:2009:610, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

123 Kadangi išnagrinėjus apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą, susijusį su Bendrojo Teismo atliktais vertinimais nustatant konkurencijos ribojimo dėl tikslo buvimą, nenustatyta jokios teisės klaidos, nereikia nagrinėti apeliacinio skundo antrojo pagrindo, susijusio su susitarimo dėl ginčų sprendimo antikonkurenciniu poveikiu.

124 Tokiomis aplinkybėmis apeliacinį skundą reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

125 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

126 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniam procesui pagal minėto reglamento 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

127 Kadangi apeliantės pralaimėjo bylą, o Komisija reikalavo priteisti iš jų bylinėjimosi išlaidas, apeliantės turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš *Teva Pharmaceutical Industries Ltd.* ir *Cephalon Inc.* bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.